

АНАЛІЗ СТРУКТУРИ ЛІКАРСЬКИХ ПРИЗНАЧЕНЬ ХВОРИМ НА ГОСТРИЙ ЛІМФОЇДНИЙ ЛЕЙКОЗ

О. В. Цурікова, Г. Л. Панфілова

Кафедра організації та економіки фармації

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

economica@urk.net

Вступ. Незважаючи на значні досягнення у сучасній онкогематології ефективно лікування гострого лімфоїдного лейкозу (ГЛЛ) залишається актуальною проблемою в національних системах охорони здоров'я (СОЗ). Важливим інструментарієм у побудові раціональних моделей ресурсного забезпечення в СОЗ є методи клініко-економічного аналізу (КЕА).

Методи досліджень. Порівняльний, логічний та КЕА (частотний аналіз).

Результати досліджень. За результатами аналізу листів призначень стаціонарних хворих на ГЛЛ (56 медичних карток) встановлено наступне. На етапі індукції ремісії хворі на ГЛЛ, у середньому, перебували у стаціонарі протягом 23 койко-днів. На одного хворого припадало 14 лікарських призначень препаратів. Співвідношення між препаратами патогенетичної та симптоматичної терапії становило 36%:64%. Безумовне домінування у структурі призначень мали імпорتنі препарати (68,2% від усіх призначень) та препарати у рідких лікарських формах (47,6%), що обумовлено тяжкістю перебігу патологічного процесу та особливостями в організації лікувального процесу у хворих на ГЛЛ, тобто проведенням хіміотерапії (ХТ). Застосовувалися такі схеми ХТ: вінкристин-метотрексат - 6 - меркаптопурин - преднізолон (ВАМП); циклофосфамід – метотрексат - 6 - меркаптопурин - преднізолон (ЦАМП); доксорубіцин – циклофосфамід – вінкристин - преднізолон (СНОР); L-аспарагіназа – вінкристин – даунорубіцин - преднізолон.

Висновки. У подальшому, результати досліджень будуть використані у проведенні ABC, VEN-аналізу структури споживання лікарських препаратів хворими на ГЛЛ та розрахунків обсягів компенсації їх вартості.